

Sygn. akt IV K 685/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 lipca 2018 r.

Sąd Rejonowy Szczecin - Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie w IV Wydziale Karnym w składzie :

Przewodniczący : SSR Radosław Lorenc

Protokolant : Agata Lipniewska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniach 23 listopada 2017 r., 06 marca 2018 r. 03 lipca 2018 r.

przy udziale oskarżyciela skarbowego: Sebastina Szulca

oraz prokuratora: Stanisława Kołodziejkiego

sprawy

P. W.

s. M. I B. z d. G.

ur. (...) w B.

oskarżonego o to, że:

1. będąc prezesem Sp. z o.o. (...) z siedzibą przy ul. (...) w T., z racji pełnionej funkcji zajmując się sprawami gospodarczymi, a w szczególności finansowymi ww. Spółki, w okresie od dnia 31.08.2015 r. do 09.10.2015 r. w lokalu (...) w P. przy ul. (...) wbrew przepisom ustawy z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych urządził gry na automatach:

- M. nr (...)

- H. S. nr (...)

- H. S. nr (...)

- M. (...) nr (...)

- A. nr (...)

- S. (...)nr (...)

to jest o czyn z art. 107 § 1 kks

2. będąc prezesem Sp. z o.o. (...) w T., z racji pełnionej funkcji zajmując się sprawami gospodarczymi, a w szczególności finansowymi ww. Spółki, w okresie od dnia 31.08.2015 r. do 09.10.2015 r. w lokalu bez nazwy przy ul. (...) w S., wbrew przepisom ustawy z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych urządził gry na automatach:

- H. S. nr (...)

- C. (...) nr (...)

- H. S. nr (...)

- S. (...)nr (...)

to jest o czyn z art. 107 § 1 kks

3. będąc prezesem Sp. z o.o. (...) z siedzibą przy ul. (...) w T. w okresie od dnia 01 grudnia 2015 r. do dnia 18 lutego 2016 r. w lokalu przy ul. (...) w S. wbrew przepisom ustawy z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych urządził gry na automatach:

- H. S. o numerze (...),

- V. M. o numerze (...),

- B. H. o numerze (...)

- H. S. o (...)

to jest o czyn z art. 107 § 1 kks

orzeka

I uznaje oskarżonego P. W. za winnego popełnienia wszystkich zarzucanych mu czynów i za przestępstwa te, przyjmując, iż stanowią one ciąg przestępstw, o którym mowa w art. 37 § 1 pkt 3 kks, na podstawie art. 107 § 1 kks w zw. z art. 37 § 4 kks w zw. z art. 38 § 1 pkt 3 kks wymierza mu karę 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wymiarze 200 (dwustu) stawek dziennych po 100 (sto) złotych każda stawka;

II na podstawie art. 69 § 1 i 2 kk oraz art. 70 § 1 kk w zw. z art. 20 § 1 kks wykonanie orzeczonej w punkcie 1 wyroku kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesza na okres 1 (jednego) roku próby;

III na podstawie art. 30 § 5 kks orzeka przepadek

a) automatów

- M. nr (...)

- H. S. nr (...)

- H. S. nr (...)

- M. (...) nr (...)

- A. nr (...)

- S. (...) nr (...)

przechowywanych w magazynie depozytowym (...) Urzędu (...) w S. za pokwitowaniem (...) oraz (...)

b) automatów:

- H. S. nr (...)

- C. (...) nr (...)

- H. S. nr (...)

- S. (...) nr (...)

przechowywanych w magazynie depozytowym (...) Urzędu (...) w S. pod pozycją magazynową (...)

c) automatów:

- H. S. o numerze (...),

- V. M. o numerze (...),

- B. H. o numerze (...)

- H. S. o (...)

przechowywanych w magazynie depozytowym (...) Urzędu (...) w S. pod pozycją magazynową (...)

d) gotówki w kwocie 3.381 złotych przechowywaną na koncie sum depozytowych (...) według numeru (...) - (...)

e) gotówki w kwocie 1.839 złotych przechowywaną na koncie sum depozytowych (...) według numeru (...) - (...)

f) gotówki w kwocie 20 złotych przechowywanej na koncie sum depozytowych (...) w S. według numeru (...) - (...)

IV na podstawie art. 24 § 1 kks czyni odpowiedzialnym posiłkowo w całości za grzywnę orzeczoną w punkcie 1 wyroku (...) Sp. z o.o. z siedzibą w T. w wymiarze 200 (dwustu) stawek dziennych po 100 (sto) złotych każda;

V na podstawie art. 627 kpk w zw. z art. 113 § 1 kks zasądza od oskarżonego P. W. na rzecz Skarbu Państwa koszty postępowania, w tym wymierza mu opłatę od kar w wysokości 2.060 (dwóch tysięcy sześćdziesięciu) złotych

VI zasądza od Skarbu Państwa – Kasa Sądu Rejonowego Szczecin-Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie na rzecz adwokata P. P. z Kancelarii Adwokackiej w S. kwotę 826,56 złotych (osiemset dwadzieścia sześć złotych i pięćdziesiąt sześć groszy) tytułem kosztów nieopłaconej obrony udzielonej z urzędu , na które to koszty składa się opłata za czynności adwokata z tytułu zastępstwa prawnego podwyższona o stawkę podatku od towarów i usług.

Sygn. akt IV K 685/16

UZASADNIENIE

P. W. był prezesem jednoosobowego zarządu Sp. z o.o. (...) w T., zarejestrowanej w KRS od dnia 21 stycznia 2015r. W dniu 31 sierpnia 2015r. spółka (...) Sp. z o.o. zawarła z S. S. umowę najmu lokalu, położonego przy ul. (...) w S.. W tym samym dniu spółka (...) podnajęła ww. lokal spółce (...) reprezentowanej osobiście przez P. W. i wówczas zostały podłączone do eksploatacji dzierżawione przez tę spółkę na podstawie umowy dzierżawy z dnia 1 kwietnia 2015r. z (...) sp. z o.o. w K. automaty do gry: H. S. nr (...), C. (...) nr (...), H. S. nr (...) i S. (...) nr (...).

Spółka (...) nie posiadała koncesji na prowadzenia kasyna w lokalu przy ul. (...) w S..

W dniu 9 października 2015r. funkcjonariusze Urzędu (...) w S. w przedmiotowym lokalu przeprowadzili kontrolę, podczas której ujawnili włączone do eksploatacji powyższe automaty do gry i w związku z podejrzeniem urządzania na nich nielegalnych gier hazardowych, dokonali ich zatrzymania.

Dowód:

- zeznania S. S., k. 132 – 133 akt (...)

- protokół zatrzymania rzeczy, k. 3 – 6 akt(...)

- umowa najmu, k. 7 - 8, 52 -53 akt (...)
- umowa dzierżawy i aneks do umowy dzierżawy, k. 54 - 55 akt(...)
- protokoły przekazania/ odbioru, k. 56 -62 akt (...)
- protokół oględzin rzeczy, k. 11 – 12, 15 -19, 24 -26 (...)
- odpis z KRS, k. 63 – 65 akt (...) 102 – 104 akt (...)

Oprócz tego P. W. w ramach sprawowanej funkcji prezesa (...) Sp .z o.o. w dniu 1 kwietnia 2015r. zawarł umowę dzierżawy nr (...), mocą której objął w dzierżawę należące do reprezentowanej przez (...) sp. z o.o. w K. automaty do gry: H. S. o numerze (...), V. M. o numerze (...), B. H. o numerze (...) i H. S. o numerze (...). Powyższe urządzenia były przekazywane wydzierżawiającemu w różnych terminach, tj. w dniach: 1 maja 2015r., 1 sierpnia 2015r. i 1 grudnia 2015r.

Ze spółką (...) współpracował J. T., który uczestniczył w transporcie wymienionych automatów do lokalu przy ul. (...) w S., będącego w dyspozycji (...) Sp. z o.o. w K.. Na podstawie umowy najmu, zawartej formalnie w dniu 11 stycznia 2016 r., lokal ten był wynajmowany (...) sp. z o.o., przy czym automaty zostały tam włączone do eksploatacji już w dniu 01 grudnia 2015 i Spółka (...) wykonywała tam działalność. Urządzenia te były serwisowane przez J. T., on też wyjmował z ich wnętrza pieniądze i zatrudnionemu w lokalu K. K. przekazywał środki na wypłatę wygranych, uzyskanych na tych automatach. Do zadań tego ostatniego należało pilnowanie, by nikt nie uszkodził automatów, zapisywanie, komu należało wypłacić wygrane w przypadku, gdy w automatach brakowało gotówki na wygrane i informowanie o tym J. T.. Spółka (...) nie posiadała koncesji na prowadzenia kasyna w lokalu przy ul. (...) w S.. Działalność tę Spółka w związku z wydzierżawionymi automatami prowadziła tam faktycznie do dnia 18 lutego 2016 r., to jest do dnia kiedy pracującym tam K. K. zamknął lokal.

Funkcjonariusze Urzędu (...) w S. w przedmiotowym lokalu przeprowadzili kontrolę, związaną z realizacją postanowienia prokuratorskiego o żądaniu wydania rzeczy i przeszukaniu. Ujawnili włączone do eksploatacji powyższe automaty do gry, które zostały zatrzymane.

Dowód:

- zeznania R. R., k. 206 – 207 akt(...)
- zeznania K. K., k. 164- 165 akt (...)
- zeznania J. P., k. 40 – 41 akt (...), 295 - 296,
- zeznania M. N., k. 127 – 128, 296,
- częściowo zeznania J. T., k. 181 – 182 akt (...)
- protokoły oględzin rzeczy z załącznikami, k. 51 – 53, 67 – 77 akt (...)
- płyta CD z przebiegu kontroli, k. 54 akt (...)
- protokół zatrzymania rzeczy, k. 58 – 61 akt (...)
- umowa najmu lokalu, k. 62 – 64 akt (...)
- umowa najmu, k. 100 – 101, 143 – 144, akt (...)
- rozwiązanie umowy najmu, k. 145, 148 akt (...)

- odpis z KRS, k. 85 – 88 akt (...)
- umowa dzierżawy i aneksu do niej, k. 107 – 109, 111 – 115, 117 akt (...),
- protokół przekazania/odbioru, k. 110, 116, 118 akt (...)

Spółka (...) była też dysponentem automatów do gry: M. nr (...), H. S. nr (...), H. S. nr (...), M. (...) nr (...), A. nr (...) i S. (...)nr (...), które począwszy od 31 sierpnia 2015 r. zostały włączone do eksploatacji w lokalu (...) przy ul (...) w P.. Obsługą tych automatów zajmował się działający z ramienia (...) mężczyzna o imieniu A., który przyjeżdżał co jakiś czas, by w automatach uzupełnić gotówkę, przeznaczoną na wygrane. W lokalu pracował M. D., zatrudniony od lipca 2015r. Do jego obowiązków należało sprzątanie lokalu, zapisywanie wysokości wygranych i informowanie firmy (...) o sytuacjach, w jakich zabrakło pieniędzy na ich wypłatę.

Spółka (...) nie posiadała koncesji na prowadzenia kasyna w lokalu przy ul (...) w P.

W dniu 9 października 2015r. funkcjonariusze Urzędu (...)w S. w przedmiotowym lokalu przeprowadzili kontrolę, podczas której ujawnili włączone do eksploatacji powyższe automaty do gry i w związku z podejrzeniem urządzania na nich nielegalnych gier hazardowych, dokonali ich zatrzymania.

Dowód:

- zeznania M. D., k. 72,
- protokół oględzin, k. 5 – 14, 24 - 26
- protokół zatrzymania rzeczy, k. 15 - 18

Zabezpieczone automaty został następnie przez funkcjonariuszy celnych poddane oględzinom i czynności odtworzenia możliwości przeprowadzenia na nim gier. Na ich podstawie stwierdzono, że rozgrywane są na nich gry, których wynik jest niezależny od umiejętności gracza, tj. zawierające element losowości, zaś funkcjonowanie automatu pozwala na uzyskanie wygranej pieniężnej i tym samym gry prowadzone na badanym automacie zawierają się w definicji gier na automatach, określonej w art. 2 ust. 3 ustawy z dnia 19 listopada 2009r. o grach hazardowych.

Wnioski te zostały potwierdzone w sporządzonych przez biegłych sądowych w zakresie badań technicznych automatów i urządzeń do gier, którzy po przeprowadzeniu oględzin i analizy przebiegu gier na automatach, zabezpieczonych w lokalu przy ul. (...) w S., tj. H. S. nr (...), C. (...) nr (...), H. S. nr (...) i S. (...) nr (...) oraz w lokalu (...) przy ul. (...) w P. w przypadku każdego z nich stwierdzili, że gry rozgrywane są na urządzeniach elektronicznych, budowa zewnętrzna oraz budowa wewnętrzna automatów pozwala na uzyskanie wygranej pieniężnej. Automaty są wyposażone w urządzenie wypłacające - wyrzutnik monet tzw. hopper i ich budowa umożliwia dokonanie wypłaty w formie pieniężnej. Ponadto w świetle wspomnianych opinii prowadzenie gier na automatach umożliwia uzyskanie wygranej rzeczowej, pozwalając na rozpoczęcie nowych gier przez wykorzystanie wygranych punktów uzyskanych w poprzednich grach. Gry na tych automatach mają charakter losowy, a uzyskiwane wyniki rozgrywanych gier są nieprzewidywalne i niezależne od woli gracza. W celu rozpoczęcia rozgrywania gier na automatach konieczne jest ich zakredytowanie przez gracza kwotą pieniężną, co świadczy o komercyjnym charakterze gier. Tym samym według biegłego gry prowadzone na badanych automatach zawierają się w definicji gier na automatach, określonej w art. 2 ust. 3 ustawy z dnia 19 listopada 2009r. o grach hazardowych.

Dowód:

- protokoły oględzin, k. 15 – 19 akt (...), 51 – 53 akt (...)
- opinie, k. 147 – 164 akt (...) 90 – 91, 97 – 98, 104 – 105, 111 – 114, 120 – 121.

P. W. ma obecnie skończone 46 lat. Jest żonaty, posiada dwoje pełnoletnich dzieci. Jego żona nie osiąga dochodów. Na jego utrzymaniu znajduje się żona oraz dzieci. Posiada wykształcenie wyższe, z wyuczonym zawodem nauczyciela. Obecnie zajmuje stanowisko Prezesa Zarządu (...) Sp. z o.o. w T., nie uzyskując z tego tytułu żadnego dochodu. Utrzymuje się z oszczędności. Dotychczas był karany sędownie wyrokiem Sądu Rejonowego w L. (...) z dnia 20 stycznia 2017r., sygn. akt (...) za czyn z art. 107 § 1 kks.

Dowód:

- wyjaśnienia oskarżonego, k. 156, 199 akt sprawy (...) oraz 177 akt sprawy (...),
- opinia sądowo – psychiatryczna k. 276 – 277,
- karta karna, k. 217,
- dane osobopoznawcze, k. 221akt (...)

W trakcie niniejszego postępowania przygotowawczego P. W. został poddany jednorazowemu badaniu przez biegłych lekarzy psychiatrów, którzy w wydanej następnie pisemnej opinii sądowo – psychiatrycznej nie rozpoznali u niego choroby psychicznej w sensie psychozy ani upośledzenia umysłowego. Rozpoznano u niego natomiast zaburzenia adaptacyjne o obrazie nerwicowym w wywiadzie. W czasie zarzuconych mu czynów według biegłych miał zachowaną zdolność rozpoznawania znaczenia czynów i kierowania swoim postępowaniem, a zatem warunki z art. 31 § 1 i § 2 kk nie zachodziły.

Dowód:

- opinia sądowo – psychiatryczna k. 276 – 277,

Oskarżony P. W. nie przyznał się do popełnienia zarzuczanych mu czynów, odmawiając składania wyjaśnień i udzielania odpowiedzi na zadane pytania.

Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom oskarżonego, nie przyznającego się do popełnienia zarzuczanych mu czynów, albowiem są one sprzeczne z pozostałym pozytywnie zweryfikowanym w sprawie materiałem dowodowym w postaci zeznań świadków i zgromadzonej dokumentacji, które wskazują ewidentnie na jego sprawstwo i winę w zakresie zarzuczanych mu czynów. Z całokształtu materiału dowodowego wynikają bowiem bezsporne okoliczności sprowadzające się do tego, że w okresie objętym zarzutami był on prezesem (...) Sp. z o.o., odpowiedzialnym za prowadzenie jej spraw gospodarczych, w szczególności finansowych, jak również, że w okresie tym reprezentowana przez niego spółka była dzierżawcą wymienionych automatów do gry, które zostały podłączone do eksploatacji w lokalach, nie będących kasynami gry w rozumieniu ustawy o grach hazardowych, a co za tym idzie, że prowadzona przez spółkę działalność była prowadzona z pominięciem obowiązujących przepisów ustawy. Oskarżony jako prezes spółki, będącej dysponentem tych automatów miał świadomość tego, iż prowadzona działalność jest nielegalna, o czym świadczą po pierwsze okoliczności odnoszące się do przedmiotowych automatów - które jak wynika z przeprowadzonych przez funkcjonariuszy celnych oględzin, a także opinii biegłych – są automatami, do których odnoszą się zapisy ustawy o grach hazardowych, z których wynika, iż na prowadzenia na nich gier wymaga uzyskania koncesji na prowadzenie kasyna, albowiem prowadzone gry na nim mają charakter losowy (uzyskane wyniki są nieprzewidywalne i niezależne od woli gracza), a nadto pozwalają one uzyskiwać wygrane pieniężne i rzeczowe. Spółka reprezentowana przez oskarżonego zatem chcąc urządzać gry na takich automatach winna posiadać koncesję na prowadzenie kasyna, a takiej nie uzyskała. Nadto miejsca, w których prowadzone byłyby gry na takich automatach winny mieć status kasyna, czego wymienione w stanie faktycznym lokale nie spełniały. Trzeba także podkreślić, że świetle zasad doświadczenia życiowego oraz dowodów z dokumentów dotyczących przedmiotowych automatów, ich charakteru, wynika, że oskarżony zdawał sobie sprawę, iż oddając do eksploatacji urządzenia o takich właściwościach nie dopełnił wymogów stawianych przez przepisy ustawy o grach hazardowych. Oskarżony nie mógłby w tym względzie zasłaniać

się niewiedzą co do obowiązywania przepisów o grach hazardowych bowiem pozostawało to w oczywistej sprzeczności z przepisem przede wszystkim art. 6 ust. 1, którego treść nie powinna budzić wątpliwości co do jego obowiązywania.

Sąd uznał za w pełni wiarygodne zeznania przesłuchanych w sprawie świadków: R. R., K. K., J. P., S. S. i M. D., a to z uwagi na ich rzeczowość i logiczność. Świadkowie ci potwierdzili w zasadzie bezsporne fakty, sprowadzające się do tego, że przedmiotowe automaty były włączone do eksploatacji, a korzystający z nich klienci otrzymywali wygrane pieniężne, jak również dotyczące zasad, na jakich spółka (...) wynajmowała lokale, w którym znajdowały się automaty oraz czasu, w jakim zostały one tam wstawione.

Sąd nie znalazł również podstaw, by odmówić wiarygodności zeznaniom przesłuchanemu w sprawie funkcjonariuszowi (...) – M. N., który opisał przebieg kontroli i czynności odtworzenia możliwości przeprowadzenia gier na automatach zastanych w lokalu przy ul. (...) w S., a to z uwagi na ich rzeczowość i konsekwencje i zbieżność z dowodami z dokumentów.

Co się zaś tyczy zeznań J. T., w których zaprzeczał swojej znajomości z K. K., jak również temu, że łączyły go jakiegokolwiek związki biznesowe ze spółką (...) Sąd uznał je za niewiarygodne, albowiem co innego wynikało z wiarygodnych zeznań K. K.. Ten ostatni wskazywał J. T. jako osobę, która z ramienia (...) dostarczyła do lokalu przy ul. (...) w S. automaty do gry, a następnie je serwisowała i z którą kontaktował się w sprawach, dotyczących ich funkcjonowania. Taki kształt zeznań J. T. świadczy zdaniem Sądu o tym, że musiał on zdawać sobie sprawę z tego, że działalność, polegająca na urządzaniu gry na przedmiotowych automatach była sprzeczna z obowiązującymi przepisami i tym samym mógł być podyktowany jego obawą przed pociągnięciem także jego do odpowiedzialności karnej w związku z usługami, świadczonymi przez niego na rzecz spółki (...) reprezentowanej przez oskarżonego.

Ustalając stan faktyczny Sąd miał na uwadze także pozostały materiał dowodowy w postaci dokumentarnej, w szczególności protokoły zatrzymania rzeczy i oględzin, jak również opinie biegłego z zakresu badań technicznych automatów i urządzeń do gier, których wnioski zostały już wcześniej przytoczone. Zostały sporządzone zgodnie z obowiązującymi przepisami przez osoby do tego uprawnione i zgodnie z ich kompetencjami, a żadna ze stron nie kwestionowała treści w nich zawartych.

Czyny przypisane oskarżonemu stanowią przestępstwa skarbowe z art. 107 § 1 kks, do którego znamion należy prowadzenie lub urządzanie gier losowych, grach na automatach lub zakładów wzajemnych wbrew przepisom ustawy lub warunkom koncesji lub zezwolenia. Przepis ten ma charakter blankietowy i należy odnieść go do przepisów, w tym wypadku ustawy z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych. Zgodnie z art. 6 działalność w zakresie gier cylindrycznych, gier w karty, gier w kości oraz gier na automatach może być prowadzona na podstawie udzielonej koncesji na prowadzenie kasyna gry i to przez podmiot będący spółką z ograniczoną odpowiedzialnością lub spółką akcyjną mającą siedzibę na terytorium RP. Nadto – zgodnie z art. 14 ust. 1 ww. ustawy urządzanie gier cylindrycznych, gier w karty, w tym turniejów gry pokera, gier w kości oraz gier na automatach jest dozwolone wyłącznie w kasynach gry na zasadach i warunkach określonych w zatwierdzonym regulaminie i udzielonej koncesji lub udzielonym zezwoleniu, a także wynikających z przepisów ustawy. Definicję automatu do gry zawiera przepis art. 2 ust. 3 ustawy, której to definicji w pełni odpowiadają zabezpieczone automaty, użytkowane przez spółkę (...). Grami na automatach bowiem są gry na urządzeniach mechanicznych, elektromechanicznych lub elektronicznych, w tym komputerowych, o wygrane pieniężne lub rzeczowe, w których gra zawiera element losowości. Zatem do uznania urządzenia za automat do gry w rozumieniu ustawy z 2009 r. o grach hazardowych wystarczające jest, że cechą przeprowadzanej na nim gry jest organizowanie jej w celach komercyjnych i że gra ma charakter losowy. Uznać należy, że urządzanie gry na automatach w rozumieniu art. 107 § 1 kks polega w szczególności na zachowaniu aktywnym polegającym na zorganizowaniu i pozyskaniu odpowiedniego miejsca na zamontowanie urządzeń, przystosowania go do danego rodzaju działalności, umożliwienie dostępu do takiego miejsca nieograniczonej ilości graczy, utrzymywanie automatów w stanie stałej aktywności, umożliwiające ich sprawne funkcjonowanie, wypłacanie wygranych, związane z obsługą urządzeń czy zatrudnieniem odpowiedniego przeszkolonego personelu.

W realiach niniejszej sprawy oskarżony trzykrotnie wypełnił znamiona wyżej opisanego przestępstwa, gdyż w ramach sprawowanej przez siebie funkcji prezesa spółki (...) zawierał on umowy najmu lokali, gdzie spółka prowadziła działalność w zakresie gier na ww. urządzeniach, będących automatami do gry w rozumieniu art. 2 ust. 3 ustawy o grach hazardowych, a następnie polecił umieścić przedmiotowe urządzenia tam uruchamiając je i pozwalając klientom na korzystanie z nich (urządzenia te zawierały elementy losowości, a nadto oferowały one wygrane rzeczowe w postaci kontynuowania gry w związku z uzyskanymi punktami za dotychczasowe gry oraz wypłacały nagrody pieniężne, bądź nagrody te były wypłacane przez osoby pracujące w poszczególnych lokalach - wynika to z przeprowadzonych oględzin automatów i opinii biegłych i zeznań świadków [vide k. 37 akt (...)]. Miejsca te nie są kasynami gry, a nadto Spółka reprezentowana przez oskarżonego nie posiadała koncesji na ich prowadzenie. Należy zważyć, że jeżeli nawet do dnia 02 września 2015r. istniały wątpliwości, co do obowiązywania art. 14 ustawy o grach hazardowych, to od dnia następnego nie można już o nich mówić, gdyż przepis ten został notyfikowany Komisji Europejskiej. Niemniej jednak nie powoduje to i tak, iż do tego dnia oskarżony i inne osoby prowadzące działalność w zakresie urządzania gier na automatach mogły mieć wątpliwości, co do zasad prowadzenia gier na automatach takich jak w przedmiotowej sprawie. Trzeba bowiem zwrócić uwagę, iż art. 6 ust. 1 ustawy o grach hazardowych, który nie jest przepisem technicznym w rozumieniu Dyrektywy 98/34/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 czerwca 1998 r. (aktualnie zastąpiona przez Dyrektywę UE 2015/1535 z dnia 09 września 2015 r.) ustanawiającej procedurę udzielania informacji w dziedzinie norm i przepisów technicznych oraz zasad dotyczących usług społeczeństwa informacyjnego, stanowi, że działalność w zakresie gier cylindrycznych, gier w karty, gier w kości oraz gier na automatach może być prowadzona na podstawie udzielonej koncesji na prowadzenie kasyna gry (por. wyrok Europejskiego Trybunału Sprawiedliwości w Luksemburgu w sprawie C-303/15), a co za tym idzie – działalność, polegająca na urządzaniu gier na automatach poza kasynami nawet przed dniem 03 września 2015 r. stanowiła czyn zabroniony. Podmiot reprezentowany przez oskarżonego aby mógł prowadzić gry na automatach winien uzyskać koncesję na prowadzenie kasyna. Przepis art. 6 ustawy to określający jest niezależny od przepisu art. 14, który wyłącznie dookreśla miejsce prowadzenia gry na automatach, a przepis art. 6 kwestie formalne – uzyskanie koncesji. Tak więc nawet, gdyby przepis art. 14 nie obowiązywał, to nielegalne byłoby urządzanie gier na automatach przez podmiot nieposiadający koncesji na prowadzenie kasyna. Ponadto należy wskazać, iż przepis art. 3 ustawy zarówno przed nowelizacją ustawy, jak i po jej dokonaniu stanowił, że urządzanie i prowadzenie działalności w zakresie gier losowych, zakładów wzajemnych i gier na automatach jest dozwolone wyłącznie na zasadach określonych w ustawie, a takich warunków Spółka reprezentowana przez oskarżonego nigdy nie spełniła, ani przed wejściem w życie nowelizacji, ani po jej wejściu.

Koncepcja zasygnalizowana przez obronę, opierająca się na enigmatycznym stwierdzeniu, że art. 107 kks nie może być traktowany jako podstawa odpowiedzialności karnej, a P. W. był tzw. „słupem” jest zatem zupełnie chybiona i stanowi wyłącznie jego linię obrony nie popartą żadnymi dowodami.

Mając na uwadze powyższe należało przyjąć, iż oskarżony P. W., będąc prezesem Sp. z o.o. (...) z siedzibą przy ul. (...) w T., z racji pełnionej funkcji zajmując się sprawami gospodarczymi, a w szczególności finansowymi ww. Spółki, w okresie od dnia 31.08.2015 r. do 09.10.2015 r. w lokalu (...) w P. przy ul. (...) wbrew przepisom ustawy z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych urządził gry na automatach:

- M. nr (...)

- H. S. nr (...)

- H. S. nr (...)

- M. (...) nr (...)

- A. nr (...)

- S. (...)nr (...),

czym niewątpliwie wypełnił znamiona czynu z art. 107 § 1 kks

Ponadto, będąc prezesem Sp. z o.o. (...) w T., z racji pełnionej funkcji zajmując się sprawami gospodarczymi, a w szczególności finansowymi ww. Spółki, w okresie od dnia 31.08.2015 r. do 09.10.2015 r. w lokalu bez nazwy przy ul. (...) w S., wbrew przepisom ustawy z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych urządził gry na automatach:

- H. S. nr (...)

- C. (...)nr (...)

- H. S. nr (...)

- S. (...)nr (...)

i tym samym dopuścił się popełnienia kolejnego czynu z art. 107 § 1 kks

Oprócz tego będąc prezesem Sp. z o.o. (...) z siedzibą przy ul. (...) w T. w okresie od dnia 01 grudnia 2015 r. do dnia 18 lutego 2016 r. w lokalu przy ul. (...) w S. wbrew przepisom ustawy z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych urządził gry na automatach:

- H. S. o numerze (...),

- V. M. o numerze (...),

- B. H. o numerze (...)

- H. S. o (...),

wyczerpując także tym razem znamiona czynu z art. 107 § 1 kks.

Jednocześnie biorąc pod uwagę ich identyczną kwalifikację prawną, krótkie odstępy czasu pomiędzy tymi czynami i fakt, że co do żadnego z nich nie zapadł uprzednio żaden wyrok, należy uznać, iż tworzą one jeden ciąg przestępstw w rozumieniu art. 37 § 1 pkt 3 kks.

Sąd nie znalazł żadnych okoliczności, których zaistnienie skutkowałoby niemożliwością przypisania oskarżonemu winy do tak opisanych czynów, a w postępowaniu nie ujawniły się żadne okoliczności, które uchylałyby bezprawność działania oskarżonego.

Sąd wymierzając oskarżonemu karę za przypisany mu czyn kierował się dyrektywami wymiaru kary zawartymi w art. 12 kks i następnie uznając, iż stopień społecznej szkodliwości był znaczny. Oskarżony dopuścił się bowiem naruszenia dobra chronionego prawem, jakim jest przestrzeganie obowiązków nakładanych przez przepisy prawa materialnego w zakresie dostępu społeczeństwa do hazardu, który co do istoty jest szkodliwy.

Wymierzając oskarżonemu kary Sąd poczytał na jego niekorzyść fakt, iż w dacie wyrokowania był on już karany i to za czyn z art. 107 § 1 kks.

Na korzyść oskarżonego Sąd z kolei wziął pod uwagę fakt, że okres powadzenia gier objętych zarzutami nie był znaczny.

Powyższe okoliczności uzasadniały wymierzenie P. W. kary pozbawienia wolności w wymiarze 3 miesięcy oraz grzywny w rozmiarze 200 stawek dziennych. Przy ustalaniu wysokości poszczególnych stawek dziennych grzywny na kwotę 100 zł Sąd miał na uwadze jego sytuację materialną i możliwości zarobkowe. Jest on bowiem osobą stosunkowo młodą i zdolną do pracy. W ocenie Sądu tak orzeczone kary winny spełnić cele przed nimi stawiane w zakresie prewencji indywidualnej oraz ogólnej będąc nauką dla oskarżonego oraz dla innych osób, szczególnie prowadzących

podobną działalność w zakresie urządzania gier na automatach. Kary te będą czynić także zadość poczuciu społecznej sprawiedliwości.

W ocenie Sądu realia przedmiotowej sprawy pozwalają postawić wobec P. W. pozytywną prognozę kryminologiczną, albowiem obecnie prowadzi on poprawny tryb życia i nie jest on osobą zdemoralizowaną w stopniu wykluczającym uznanie, iż zachodzą podstawy do skorzystania przez niego z dobrodziejstwa warunkowego zawieszania wykonania kary. Już sama groźba wykonania kary pozbawienia wolności będzie wystarczająca, by oskarżony przestrzegał obowiązującego porządku prawnego, zaś skutki popełnienia opisanych w zarzutach czynów i tak będą dla niego odczuwalne, zważywszy na orzeczoną obok kary pozbawienia wolności karę grzywny. Sąd orzekł przy tym wobec oskarżonego roczny okres próby jako wystarczający dla weryfikacji przebiegającego w warunkach wolnościowych procesu jego resocjalizacji.

Zgodnie z art. 24 § 1 kks Sąd zobowiązany był uczynić odpowiedzialnym posiłkowo w całości za grzywnę orzeczoną wobec oskarżonego w punkcie I wyroku (...) Sp. z o.o. z siedzibą w T., gdyż oskarżony dopuścił się przypisanych mu czynów działając w imieniu i na rzecz tego podmiotu, a podmiot ten osiągał z popełnionych przez oskarżonego przestępstw korzyść majątkową w postaci opłat za gry uiszczane przez graczy.

W razie ustalenia, że doszło do popełnienia przestępstwa z art. 107 § 1 kks zgodnie z art. 30 § 5 kks obligatoryjnie orzeka się przepadek urządzenia do gry losowej, gry na automacie, a także znajdujących się w nich środków pieniężnych oraz wygranych, które na podstawie tego dokumentu przypadają grającemu, a także środków uzyskanych ze sprzedaży udziału w grze lub wpłaconych stawek. Z tego względu orzeczono przepadek zabezpieczonych w niniejszej sprawie urządzeń wraz z gotówką, ujawnioną w ich wnętrzu.

Biorąc pod uwagę fakt, iż oskarżony posiada możliwości zarobkowe i jest w stanie osiągać dochody Sąd obciążył go kosztami postępowania w tym opłatą od kary stosownie do art. 627 kpk w zw. z art. 113 § 1 kks.

O kosztach obrony udzielonej oskarżonemu z urzędu orzeczono stosownie do przepisów art. 29 ust. 2 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. - Prawo o adwokaturze oraz Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu uwzględniając liczbę dni rozprawy oraz stawkę podatku od towarów i usług.